

Dynamika obyvatelstva (4.)

SŇATEČNOST

Podstata sňatečnosti spočívá v tom, že v průběhu demografické reprodukce vstupují osoby různého pohlaví do více nebo méně formálních svazků a zakládají rodinu. Uzavření manželství bývá ve většině společností provázeno zvláštními formalitami označovanými jako **sňatek**, teprve po jeho uzavření vzniká *manželský pár*.

Proces formování manželství se označuje jako sňatečnost.

Specifika sňatečnosti:

- sňatek představuje demografickou událost, která se *nemusí uskutečnit u všech příslušníků sledované populace* – vždy existuje určitá část osob, které manželství nikdy neuzavřou;
- sňatek je u jedné a téže osoby *opakovatelnou událostí* (neobnovitelnou událostí je pouze sňatek určitého pořadí),
- některé osoby dokonce *sňatek uzavřít nemohou* - hovoří se o tzv. **sňatkuschopném obyvatelstvu** - *limitující faktory pro uzavření sňatku* lze vymezit z několika *hledisek*:
 - *věk* – uzavřít sňatek mohou pouze *dospělé osoby* – u nás osoby, které dosáhly věku 18 roků (v odůvodněných případech lze hranici sňatkového věku snížit o 2 roky na 16 let),
 - *rodinný stav* – za osoby schopné uzavřít manželství se považují všichni *neženatí* (tj. *osoby svobodné, ovdovělé a rozvedené*),
 - většinou také nejsou povoleny tzv. *příbuzenské sňatky*, a to do určitého stupně pokrevnosti (např. v ČR nemůže být manželství uzavřeno mezi předky a potomky a mezi sourozenci).

Sňatečnost dále do značné míry souvisí s řadou dalších **procesů, skutečností, faktorů a činitelů**, které ji významně *ovlivňují* – jde např. o:

- *demografické faktory*,
- *ekonomické faktory*,
- *společenské faktory*,
- *kulturní faktory*.

Sňatečnost tedy nelze nikdy analyzovat samostatně, odděleně, vždy je nutné znát **komplex podmínek platných v daném území (státě)**. Zvláště důležité je znát *právní předpisy* pro uzavření sňatku i *uskutečnění rozvodu* (striktnost / benevolence), která proces sňatečnosti do značné míry ovlivňují – v některých zemích se lze např. setkat i s *mnohoženstvím* či *mnohomužstvím*.

Rodina v širším smyslu je **relativně trvalé společenství jednoho nebo více mužů s jednou nebo více ženami a jejich dětmi**. V průběhu historie prošla rodina hlubokými *změnami* a její role se stále *vyvíjí*, přesto lze konstatovat, že stále zaujímá *významnou roli v procesu reprodukce obyvatelstva*.

Formy rodiny:

- *rodina monogamní* – jejich základem je jeden pár dvou jedinců různého pohlaví, v současnosti nejčastější forma rodiny;

- *rodina polygamní* – hovoříme o ní tehdy, jestliže jedinec může uzavřít svazek s více jedinci opačného pohlaví; rozlišuje se:
 - *rodina polygynní (mnohoženská)* – muž může vytvořit rodinu s více ženami;
 - *rodina polyandrická (mnohomužská)* – žena může vytvořit rodinu s více muži, tento typ rodiny je poměrně vzácný;
 - *skupinové svazky* – rodinné spojení více mužů s více ženami současně.

Z hlediska demografické analýzy je vhodné rozlišovat také:

- *protogamní sňatky*, tj. první sňatky neboli sňatky svobodných,
- *palingamní sňatky*, tj. ostatní sňatky (alespoň jeden z partnerů uzavírá sňatek podruhé).

Ukazatele sňatečnosti

Různorodost forem rodiny *ztěžuje* mezinárodní srovnatelnost i samotnou konstrukci ukazatelů, jimiž se proces sňatečnosti snažíme popsat a analyzovat.

Intenzita sňatečnosti se nejčastěji vyjadřuje *hrubou mírou sňatečnosti*, která udává *počet sňatků uzavřených v daném roce na 1000 obyvatel středního stavu*:

$$hms = \frac{S_0}{P} \cdot 1000$$

- kde:
- hms = hrubá míra sňatečnosti,
 - S_0 = počet uzavřených sňatků,
 - P = střední stav obyvatel

Ukazatel je velmi hrubý a nepřesný:

- je ovlivněn *věkovou strukturou* sledované populace;
- sňatek může být uzavřen *opakovaně*;
- sňatek nesmí *uzavřít veškeré obyvatelstvo* (vymezení sňatkuschopného obyvatelstva).

Ve snaze přesněji popsat proces sňatečnosti a lépe vystihnout *diferencovaný vliv uvedených faktorů* jsou vedle hrubé míry sňatečnosti konstruovány další *specifické míry sňatečnosti*:

- *míra sňatečnosti podle pohlaví*,
- *míra sňatečnosti podle věku*,
- *míra sňatečnosti svobodných* – počet prvních sňatků v určitém věku je vztažen ke střednímu stavu svobodných osob v daném věku,
- *redukováná míra sňatečnosti* - počet sňatků svobodných v určitém věku je vztažen ke střednímu stavu obyvatelstva v daném věku bez ohledu na rodinný stav,
- *úhrmná sňatečnost* (úhrn redukovaných měř sňatečnosti) – z hlediska generační analýzy (longitudinální přístup) udává průměrný počet sňatků na 100 osob, respektive odečtením od 100 dostáváme podíl svobodných padesátiletých v uzavřené populaci při zanedbání vlivu úmrtnosti na sňatečnost (*konečná sňatečnost*).

Sledovat lze dále také:

- *průměrný sňatkový věk snoubenců*,
- *podíl svobodných (vdaných / ženatých)* v určitém věku,

K podrobnému studiu sňatečnosti jsou používány *sňatkové tabulky*, které představují jednu z forem *tabulek života* (viz např. dříve probírané úmrtnostní tabulky). Rozlišují se:

- *sňatkové tabulky jednovýchodné* – charakterizují proces sňatečnosti s vyloučením různých rušivých událostí (např. úmrtí),

- *sňatkové tabulky několikavýchodné* (nejčastěji dvouvýchodné) - charakterizují proces sňatečnosti, počítají s vlivem rušivých událostí (např. úmrtí).

Vstupní charakteristiku sňatkových tabulek představuje *pravděpodobnost uzavření sňatku*, výslednou charakteristikou je *podíl svobodných ve věku do 50 let*.

Za míry sňatečnosti lze považovat také:

- *míra protogamie* = podíl sňatků uzavřených *mezi svobodnými snoubenci* z celkového počtu sňatků; ukazatel vykazuje soustavný pokles, což indikuje *růst podílu druhých a dalších uzavřených sňatků* (nové sňatky rozvedených a ovdovělých);
- *ukazatel homogamie* – ukazatel vyjadřuje *míru shodnosti sociálních charakteristik* snoubenců (často se používá např. vzdělání);
- *ukazatel heterogamie* - ukazatel vyjadřuje *míru rozdílnosti sociálních charakteristik* snoubenců.

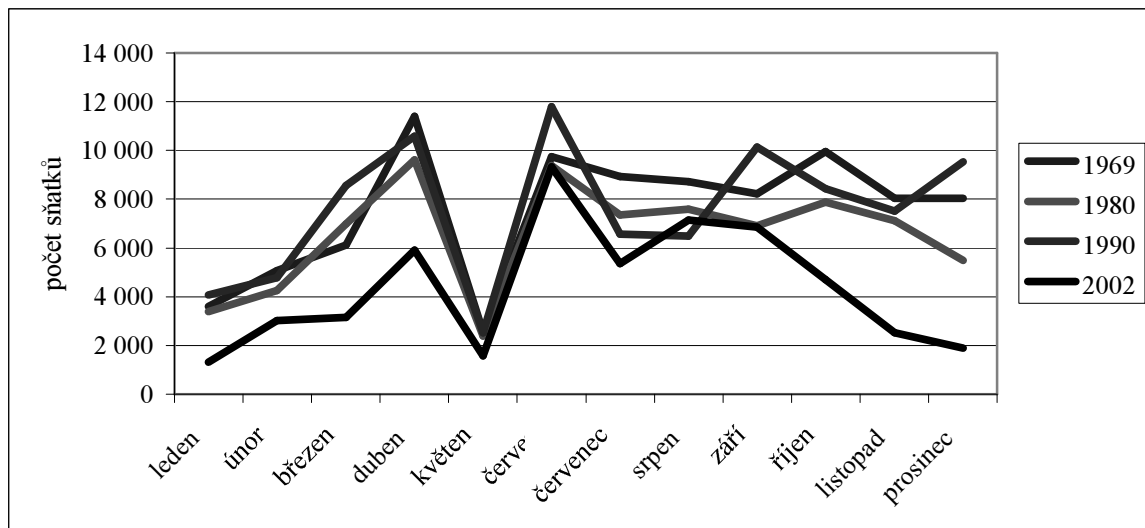
Sezónní trendy sňatečnosti

Uzavírání sňatků podle kalendářních měsíců vykazuje v průběhu roku *pravidelné sezónní výkyvy* – viz obr. 1. Pravidlem jsou dvě roční:

- *maxima* - jaro / léto: duben nebo červen
- konec léta / podzim: srpen – září – říjen
- *minima* - leden
- květen

Sezónnost sňatečnosti *souvisí historicky se sociálními podmínkami života obyvatelstva a různými tradicemi, pověrami, zvyky apod.* Zajímavé je např. silné přežívání pověr o nešťastnosti manželství uzavíraných v květnu, což se projevuje:

- velice nízkým podílem sňatků uzavíraných v květnu,
- dvěma kompenzacemi v podobě nadprůměrného počtu sňatků v dubnu a červnu.

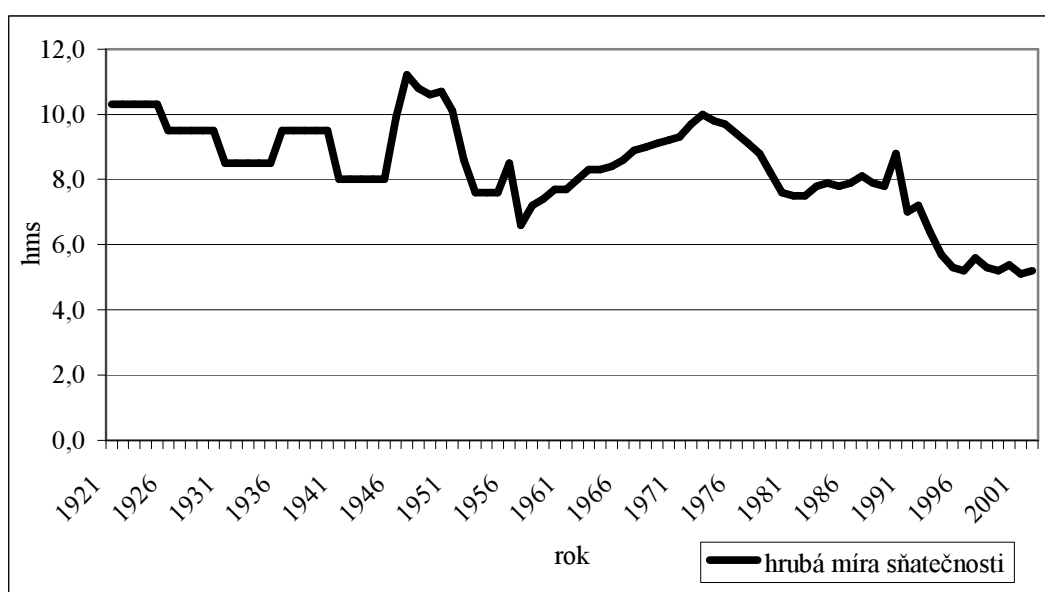
Obr. 1: Sezónnost sňatečnosti v ČR v letech 1969, 1980, 1990 a 2002 (počty sňatků podle měsíců)

Pramen: Pohyb obyvatelstva v České republice za rok 2002 (www.czso.cz)

Vývoj sňatečnosti v ČR

Vývoj sňatečnosti v ČR v období 1921-1990 lze charakterizovat *relativní vyrovnaností* (viz obr. 2). Hodnoty *hrubé míry sňatečnosti* s několika výjimkami po celé období oscilovaly mezi 8 až 10%. Významnější *odchylky*:

- počátek 20. let (v obr. 2 to není příliš výrazné, důvod: zhlazení pětiletými průměry) - kompenzační vlna snížené sňatečnosti z období první světové války;
- 2. polovina 40. let - kompenzační vlna snížené sňatečnosti z období druhé světové války (max. hms dosažena v roce 1947, hms = 11,2%), příznivě se projevil také vstup populačně silných ročníků z počátku 20. let na „sňatkový trh“;
- téměř celá 50. léta – nízké hodnoty sňatečnosti (min. hms dosažena v roce 1957, hms = 6,6%), důvod – na „sňatkovém trhu“ byly slabé ročníky z třicátých let;
- 1. polovina 70. let – vyšší hodnoty sňatečnosti (max. hms dosažena v roce 1973, hms = 10,0%), vliv početnějších generací ve sňatkovém věku.

Obr. 2: Vývoj hrubé míry sňatečnosti v ČR v období let 1921-2002

Pramen: Pohyb obyvatelstva v České republice za rok 2002 (www.czso.cz)

Obecně lze tedy konstatovat, že *sňatečnost byla cyklicky ovlivňována střídáním početnějších respektive méně početných generací* objevujících se ve věkové struktuře obyvatelstva. Vliv tohoto faktoru byl významněji narušen až v 90. letech – blíže viz dále.

„Komunistické“ Československo patřilo k zemím:

- s vysokým podílem osob uzavírajících sňatek - u mužů 90-95%, u žen 96-97%;
- současně s nízkým věkem při vstupu do manželství - u žen se v období let 1961-88 průměrný věk při prvním sňatku pohyboval v rozmezí 21,4–21,8 let, u svobodných ženichů pak mezi 24,2–24,9 roky;
- s nejnižším sňatkovým věkem svobodných nevěst - do 18 let věku uzavíralo sňatek řádově 9-12% svobodných žen (ale pouze 1-2% svobodných mužů);
- s nejvyšším podílem sňatků uzavíraných z důvodů těhotenství partnerky (tzv. předmanželské koncepce).

Demografické chování převažující v ČR ještě na konci 80. let bylo projevem *konzervačních tendencí komunistického režimu* v předcházejících 40 letech. Rámec pro *standardnost a unifikaci sňatkového chování* vytvořily následující faktory:

- poválečné snížení věku plnoletosti z 21 na 18 let,
- setrvačnost a diktatura politického režimu,
- malý tlak na konečnou úroveň vzdělání (upřednostňování především dělnických profesí),
- malá možnost osobní seberealizace,
- nízká dostupnost antikoncepce,
- přednostní přidělování bytů rodinám, novomanželské půjčky (od roku 1973) a další materiální a finanční výhody sezdaným párům,
- plná zaměstnanost.

Na konečné procento osob, které alespoň jednou v životě uzavřely sňatek (v případě rozvedených nebo ovdovělých pak sňatek vyššího pořadí) významně působily také **další podmínky** – jmenovat lze zejména:

- *všeobecně dobře dosažitelný rozvod,*
- *relativně pozitivní společenský přístup k rozvedeným osobám.*

V rámci tehdejšího komunistického bloku výše popsaný model českého sňatkového chování netvořil zvláštní výjimku, neboť realita „reálného socialismu“ nedávala téměř žádné jiné možnosti osobního uspokojení. Hledání ***seberealizace a hlavní životní role v rodině*** (zejména u žen) bylo nepřehlédnutelné – zvláště to platilo pro období tzv. normalizace po roce 1968, kdy určitý návrat do rodiny pro statisíce lidí kompenzoval ***nemožnost seberealizace ve veřejném životě.*** (Jisté mezinárodní srovnání úrovně sňatečnosti viz v tab. 1)

V období let 1960-89 byl zjevný i ***vztah sňatkového věku ke vzdělání popř. bydlišti nebo národnosti.*** *Do manželství vstupovali dříve* zejména následující skupiny osob:

- osoby s nižším vzděláním,
- muži a ženy žijící na venkově,
- příslušníci jiné než české národnosti (zejména slovenské nebo romské)

Tab. 1: Hrubá míra sňatečnosti (v %) ve vybraných zemích

Rok	Francie	Itálie	Německo	Maďarsko	Polsko	ČR
1990	5,1	5,1	5,8	6,4	6,7	8,8
1991	4,9	4,9	6,4	5,9	6,1	7,0
1992	4,7	4,7	4,7	5,5	5,7	7,2
1993	4,4	4,7	6,0	5,3	5,4	6,4
1994	4,4	4,5	5,4	5,3	5,4	5,7
1995	4,4	4,3	6,1	5,2	5,4	5,3
1996	4,8	4,7	5,2	4,8	5,3	5,2
1997	4,9	4,7	5,1	4,6	5,3	5,6
1998	4,8	4,8	5,1	4,4	5,4	5,3
1999	4,8	4,8	5,2	4,5	5,7	5,2
2000	5,2	4,9	5,1	4,8	5,5	5,4

Pramen: www.czso.cz

Politický převrat v listopadu roku 1989 otevřel obyvatelům ČR cestu nejen k demokracii, ale i k novým *individuálním možnostem a cílům*. V jeho důsledku se zároveň **změnilo i sociální klima** a nově nastolený tržně-ekonomický rámec postupně *oslaboval všeobecnou podporu rodin*.

Tab. 2: Sňatečnost v ČR v letech 1989 - 2002

Ukazatel	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
celkový počet sňatků	81 262	90 953	71 973	74 060	66 033	58 440	54 956	53 896	57 804	55 027	53 523	55 321	52 374	52 732
Hms (‰)	7,8	8,8	7,0	7,2	6,4	5,7	5,3	5,2	5,6	5,3	5,2	5,4	5,1	5,2
oboustranně první sňatky - podíl z úhrnu (%)	68,9	71,6	69,2	70,1	69,8	67,7	66,9	65,9	63,8	65,2	65,3	65,5	64,8	64,6

Pramen: Z. PAVLÍK a kol., Populační vývoj ČR 1990-2002, UK Praha, 2002, s. 23

Ohlášené *zrušení výhodných novomanželských půjček* k 1.1.1991 a *zkrácení vojenské prezenční služby* výrazně ovlivnilo úroveň sňatečnosti v roce 1990, kdy se počet uzavřených manželství (90 953, tj. téměř o 10 tis. více oproti roku 1989) přiblížil úrovni z počátku 70. let (viz obr. 2). Propad stejného ukazatele v roce 1991 byl pak nutnou *kompenzací* výše zmíněného administrativního opatření.

Od roku 1992, kdy počet uzavřených sňatků ještě přesáhl hranici 74 tisíc, se začal významně projevovat **sestupný trend celkového počtu uzavřených sňatků**. Ten *popíral očekávaný nárůst ukazatele v důsledku posunu velkého počtu mladých svobodných osob narozených v natalitní vlně 70. let* do věku s dosud nejvyšší intenzitou sňatečnosti. Malý vzestup počtu sňatků v roce 1997 dával naději na obrat, změnu trendu to však nepřineslo.

Celkově lze říci, že v *posledních pěti letech* osciluje počet uzavřených sňatků *mezi 52 až 55 tisíci*. **Nejnižší počet uzavřených sňatků v historii českého populačního vývoje byl zaznamenán v roce 2001**, kdy bylo uzavřeno pouze 52 374 sňatků. Ve srovnání s rokem 1989 jde o více než *třetinový pokles* (téměř -36%).

Pokles celkového počtu uzavřených sňatků ve sledovaném období způsobil adekvátní **snížení hrubé míry sňatečnosti** – ze 7,8‰ v roce 1989 na 5,2‰ v roce 2002 (resp. 5,1‰ v roce 2001).

Příčiny poklesu sňatečnosti

Klesající sňatečnost může souviset s rostoucí frekvencí tzv. nesezdaných soužití = kohabitací = rozhodnutí *setrávat s partnerem v nesezdaném svazku*. Masovějšímu rozšíření tohoto jevu v ČR však brání některé skutečnosti – jako nejzávažnější se asi jeví *nedostatek finančně dostupných bytů na trhu*.

Sociologické výzkumy potvrdily, že v nesezdaném svazku žijí *převážně ekonomicky aktivní dvojice*, jejichž příjem je schopen pokrýt náklady na společné bydlení a hospodaření. Přitom na rozdíl od rozvedených či ovdovělých partnerů mladí lidé v budoucnu *obvykle plánují legalizaci společného soužití sňatkem*, své současné soužití považují za předstupeň manželství.

Výskyt nesezdaných párů je četnější:

- v anonymním prostředí městských sídlišť,
- v oblastech převážně průmyslové výroby (severní Čechy a Ostravsko),
- v oblastech s vyšším podílem obyvatel bez náboženského vyznání.

Křesťanské venkovské prostředí jižní Moravy naopak vykazuje podprůměrné zastoupení tohoto druhu partnerského soužití.

Proto lze konstatovat, že přestože se rozsah nesezdaného soužití zvyšuje, nelze to považovat za významnou příčinu úbytku počtu sňatků.

Tab. 3: Nesezdaná soužití podle věku a rodinného stavu v ČR v roce 1999 (v %) *)

Rodinný stav partnerů	Rozložení (%)	Délka (roky)	Věková skupina	Rozložení (%)	Délka (roky)
Svobodný (á)	54,3	3,0	18-29	48,9	2,3
Rozvedený (á)	41,0	6,5	30-49	32,4	5,3
vdovec (vdova)	4,7	.	50-69	18,7	9,4
Celkem	100,0	4,5	celkem	100,0	4,5

*) nesezdaná soužití představovala 5,8% ze všech domácností

Pramen: Deset let společné transformace v České a Slovenské republice, 1999

Pokles úrovně sňatečnosti v posledních deseti letech 20. století měl své **hlavní příčiny ve snížení intenzity sňatečnosti svobodných osob do 25 let věku**. Souvisí to především se změnou kulturních a morálních vzorců chování v osvobozené společnosti, avšak dosud s omezenou úrovní spotřeby. Při rozhodování o realizaci sňatku a založení rodiny proto mladí lidé požadují:

- *naplnění některých ekonomických aspektů* (vyřešení bytové otázky, finanční příjem ze stálého zaměstnání, zmírnění rizika ztráty zaměstnání);
- *dosažení určité míry seberealizace* (studium, cestování aj.), protože sňatkem se některých z těchto životních hodnot musí vzdát, případně je omezit.

Vzhledem k tomu, že v 90. letech bylo v naší společnosti postupně vytvořeno prostředí podporující *růst individualismu a preferenci životní úspěšnosti*, **naplnění rodinných hodnot bylo častěji odkládáno až na pozdější dobu** – skutečnost lze doložit vývojem *průměrného sňatkového věku*, který přináší tab. 4.

Tab. 4: Průměrný věk snoubenců

Rok	Celkem		Svobodní		Vzájemně svobodní	
	muži	ženy	muži	ženy	muži	ženy
1990	27,2	24,3	.	.	23,7	21,1
1991	27,5	24,6	24,2	21,4	23,5	21,0
1992	27,6	24,6	24,2	21,6	23,6	21,1
1993	27,9	24,8	24,4	21,7	23,8	21,3
1994	28,4	25,4	24,7	22,0	24,0	21,5
1995	28,8	25,8	25,0	22,4	24,4	22,0
1996	29,1	26,1	25,4	22,8	24,7	22,4
1997	30,0	27,0	25,9	23,3	25,2	22,8
1998	30,0	27,0	26,3	23,6	25,6	23,2
1999	30,6	27,6	26,7	24,1	26,0	23,6
2000	30,9	27,9	27,1	24,6	26,5	24,1
2001	31,3	28,3	27,6	25,0	26,9	24,6

Pramen: www.czso.cz

V souvislosti s popsánytmi tendencemi dochází **k následujícím změnám**:

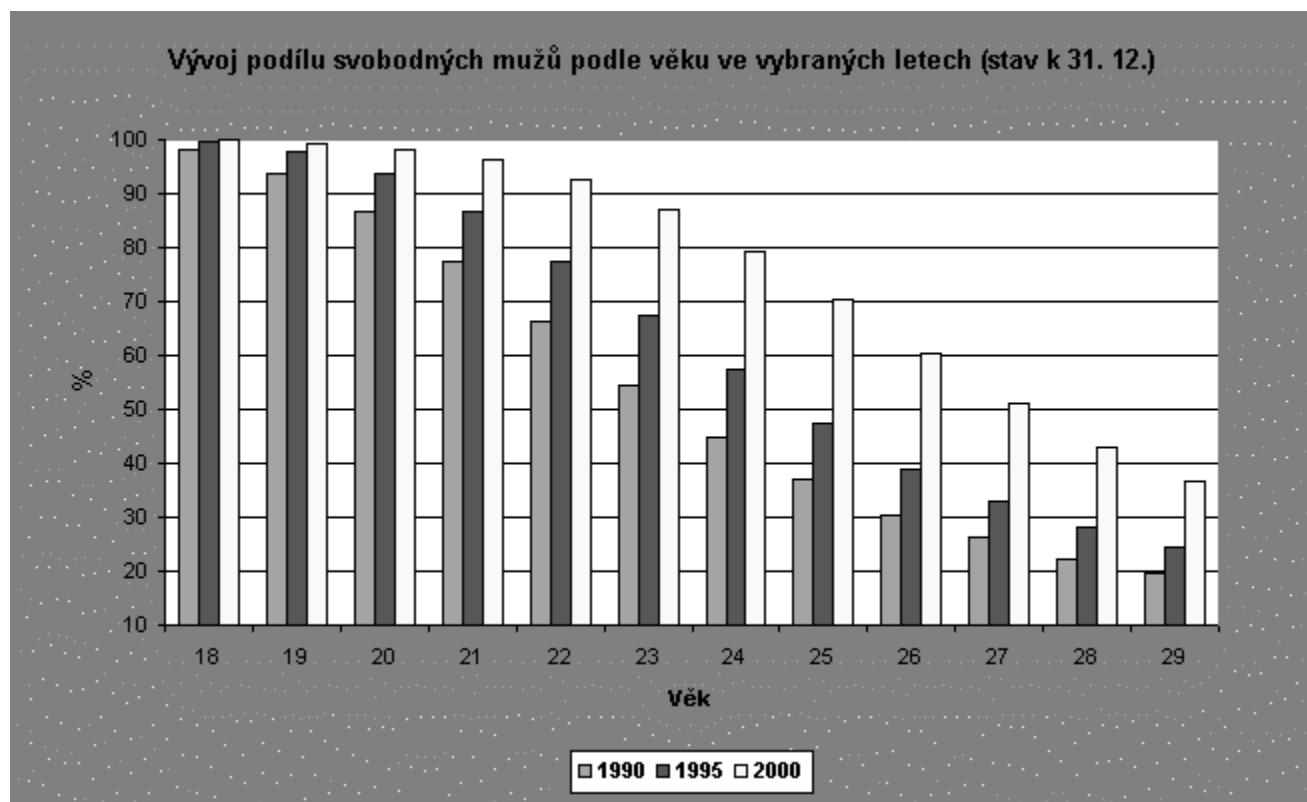
- *zvýšení věku maximální intenzity sňatečnosti*:
 - 1989: muži = 23 let, ženy = 21 let,
 - 2000: muži = 27 let, ženy = 25 let;
- *zvýšení průměrného sňatkového věku*:

- 1989: muži = 24,6 let, ženy = 21,8 let,
- 2000 – muži = 28,9 let, ženy = 26,5 let;
- **významný pokles celkové prvosňatečnosti** (podíl osob na celkové populaci, které někdy v životě uzavřou první sňatek):
 - 1989: muži = 89,2%, ženy = 95,3%,
 - 2000: muži = 69,6, ženy = 74,5.

Tab. 5: Sňatky podle rodinného stavu snoubenců - relativní údaje (%)

Rok	Ženich				Nevěsta			
	celkem	svobodný	Rozvedený	ovdovělý	celkem	svobodná	rozvedená	ovdovělá
1990	100,0	79,0	19,7	1,3	100,0	79,6	19,2	1,3
1991	100,0	77,1	21,4	1,5	100,0	77,5	21,2	1,3
1992	100,0	77,8	20,8	1,4	100,0	78,3	20,4	1,3
1993	100,0	77,7	20,7	1,6	100,0	77,9	20,6	1,4
1994	100,0	75,9	22,5	1,6	100,0	76,4	22,0	1,6
1995	100,0	75,5	22,9	1,6	100,0	75,8	22,6	1,6
1996	100,0	75,1	23,5	1,4	100,0	75,3	23,2	1,5
1997	100,0	73,4	25,1	1,5	100,0	73,3	25,2	1,5
1998	100,0	74,5	24,2	1,3	100,0	74,8	23,9	1,4
1999	100,0	74,4	24,2	1,4	100,0	75,0	23,6	1,4
2000	100,0	74,8	23,9	1,3	100,0	75,1	23,5	1,4
2001	100,0	74,2	24,6	1,2	100,0	74,9	23,7	1,4

Pramen: www.czso.cz

Obr. 3: Vývoj podílu svobodných mužů podle věku ve vybraných letech (stav vždy k 31. 12.)

Pramen: www.czso.cz

Dlouhodobý pokles intenzity sňatečnosti svobodných je **hlavní příčinou změny struktury obyvatelstva podle rodinného stavu** (pro ilustraci viz údaje v tab. 6):

- *roste podíl svobodných:*
 - v roce 1989 se ve věku 30 let nacházelo v reálné populaci přibližně 17% svobodných mužů a 6% svobodných žen,
 - v roce 2000 to ve věku 30 let již bylo více než 30% mužů a 14% žen (celá situace je však umocněna extrémní početností generací narozených v natalitní vlně 70. let, jež však zatím většinou odkládají uzavření sňatku);
- *klesá podíl ženatých mužů a vdaných žen v populaci.*

Tab. 6: Struktura obyvatelstva podle rodinného stavu (stav vždy k 31.12. příslušného roku)

Rodinný stav	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Muži										
svobodní	41,6	41,6	41,6	41,7	41,8	41,9	41,9	42,0	42,1	42,1
ženatí	50,9	50,8	50,6	50,3	49,9	49,6	49,4	49,1	48,9	48,7
rozvedení	5,0	5,1	5,4	5,6	5,9	6,2	6,4	6,7	6,8	7,0
ovdovělí	2,5	2,5	2,4	2,4	2,4	2,3	2,3	2,2	2,2	2,2
Ženy										
svobodné	32,5	32,4	32,4	32,5	32,6	32,7	32,7	32,8	32,8	32,9
vdané	48,0	48,0	47,9	47,6	47,3	46,9	46,7	46,5	46,4	46,1
rozvedené	6,4	6,6	6,8	7,1	7,4	7,7	8,0	8,2	8,4	8,6
ovdovělé	13,1	13,0	12,9	12,8	12,7	12,7	12,6	12,5	12,4	12,4

Pramen: www.czso.cz

Analýza **prostorové diferencovanosti sňatečnosti** je velmi náročná úloha vzhledem k souvislostem tohoto procesu s množstvím dalších prostorových jevů a procesů. Regionální rozdíly hrubé míry sňatečnosti mezi kraji ČR v roce 2002 přináší tab. 7.

Tab. 7: Sňatky podle místa trvalého pobytu ženicha v roce 2002

Kraj	Střední stav obyvatelstva	Počet sňatků	Hms
Hlavní město Praha	1 158 800	6 647	5,74
Středočeský kraj	1 125 735	5 872	5,22
Jihočeský kraj	624 778	3 237	5,18
Plzeňský kraj	549 369	2 921	5,32
Karlovarský kraj	303 761	1 829	6,02
Ústecký kraj	819 442	4 447	5,43
Liberecký kraj	427 418	2 425	5,67
Královéhradecký kraj	548 698	2 731	4,98
Pardubický kraj	506 849	2 561	5,05
Vysočina	517 959	2 600	5,02
Jihomoravský kraj	1 122 759	5 628	5,01
Olomoucký kraj	637 401	3 009	4,72
Zlínský kraj	593 458	2 877	4,85
Moravskoslezský kraj	1 264 347	5 948	4,70
Česká republika	10 200 774	52 732	5,17

Pramen: Pohyb obyvatelstva v České republice za rok 2002 (www.czso.cz)

Vývoj sňatečnosti v ČR – shrnutí

Sňatkové chování v důsledku desetiletého vývoje v nově utvářeném tržním prostředí ČR prodělalo **zásadní přerod**:

- počet uzavřených sňatků se snížil téměř o třetinu,
- průměrný věk při prvním sňatku významně vzrostl,
- zvýšil se podíl svobodných v populaci,

- snížil se ukazatel celkové prvosňatečnosti (v populaci přibývá sňatkuschopné obyvatelstvo),
- ačkoliv sňatek a instituce manželství jsou zatím chápány jako nejvhodnější právní rámec při výchově dětí, vzrůstající počet dětí narozených mimo manželství naznačuje i jinou možnost realizace společného soužití (kohabitace = nesezdaná soužití).

Teprve budoucnost ukáže, do jaké míry se dlouhodobější odklad vstupu do manželství bude měnit v jeho odmítání, a to nahrazením buď nesezdaným soužitím nebo trvalým životem bez partnera.